

کتابخانه

بر بلندی نشاط

کتاب «بر بلندی نشاط» نوشته دیوید نیون با ترجمه نغمه حسنی‌گرگانی منتشر شد. این کتاب با ویراست علیرضا مرادی در ۲۲۶ صفحه با قیمت ۲۹ هزار

تومان از سوی نشر ساوالان منتشر شده است. این کتاب که در حوزه و موضوع آثار روان‌شناسی آموزشی قرار می‌گیرد، درواقع تلاش کرده صد توصیه کاربردی برای افزایش رضایت از زندگی را به افراد آموزش دهد. «دیوید نیون»، نویسنده کتاب، از استادان دانشگاه دولتی «فلوریدا آتلانتیک» و دانشگاه «ایالتی اوهایو» است که دلیل تألیف کتاب «بر بلندی نشاط» را این‌گونه روایت کرده است: «این کتاب نتایج بهترین و جدیدترین تحقیقات روان‌شناسانه درباره زندگی انسان‌های شاد است که در مجلات مختلف دانشگاهی به چاپ رسیده؛ اما ازآنجاکه درک زبان علمی و پیچیده این‌گونه مجلات غالباً برای مخاطبان عام دشوار است، نیاز به تدوین چنین کتابی را احساس کردم و بر خود دیدم که با مطالعه هزاران تحقیقی که در یک دهه اخیر انجام شده و کشف مهم‌ترین ویژگی‌ها، باورها و اعتقادات انسان‌های شاد، کاربردی‌ترین موارد را از آن بدنه عظیم استخراج کنم».

رقص برگسل

«رقص برگسل منظومه و چند شعر دیگر» به قلم «علی ضامن درآیه» در بهار ۹۸ منتشر شد. از مجموعه شعر امروز نشر «سیب سرخ» است که هم‌زمان با

سی‌ودومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب منتشر و در همین نمایشگاه نیز در غرفه سیب سرخ عرضه شده است. در این مجموعه در حدود ۴۰ صفحه در زمینه منظومه‌های پارسی هم فیض شریفی یک دیباجه نوشته‌که در ابتدای این کتاب شعر آمده است. همچنین در این مجموعه چندین شعر بلند دیگر هست که نیمی از کتاب را در بر گرفته است. در یکی از این شعرها می‌خوانیم:
نظر کرده‌اند این بادهای بی‌حاصل بادهای بی‌خانمان که می‌چرخند در جهان دانه‌ها را می‌پراکنند و خوشه‌های تلخ به بار می‌آورند
با شیرین اما خود سترون در مسیر ملخ می‌میرند...
.

این کوه سرش همیشه زیر برف است

«این کوه سرش همیشه زیر برف است» عنوان یک مجموعه رباعی سروده محمد عالی‌زاده است که در شمارگان ۱۲۵۰ نسخه انتشارات «سوره مهر» آن را منتشر کرده است و در نمایشگاه امسال در غرفه انتشارات سوره مهر عرضه می‌شود. در آغاز این مجموعه می‌خوانیم:
از دست تو دادم ز دست ایسان را/
اصلاً تو فریب دادم‌ای شیطان را.
تا قهوه شراب می‌شود می‌فهمم/
لب‌های تو بوسیده لب فنجان را.
در این مجموعه، اشعار عاشقانه و اجتماعی با نگاهی نوین و انتقادی مطرح می‌شود و ما را به مکاشفه‌ای تازه در برابر مفاهیم معنوی رهنمون می‌کند:
از بس که دریغ کرد از ما نان را/
داده‌ی به نان بهشت جایداد هر را.
ایلیس فریب خورد وقتی که خدا/
از آب گل‌آلود گرفت انسان را...
.

جشن امضای «سه‌قصه»

● **گروه هنر:** جشن امضای کتاب «سه‌قصه»، نوشته اومبرتو اکو با حضور مترجم کتاب برگزار می‌شود. رونمایی و جشن امضای کتاب «سه‌قصه»، نوشته اومبرتو

اکو با حضور مترجم این کتاب، غلامرضا امامی، محسن هجری، نویسنده و بیوک ملکی، شاعر، روز چهارشنبه، ۱۱ اردیبهشت، در غرفه انتشارات چکه در نمایشگاه کتاب برگزار می‌شود. کتاب «سه‌قصه» با دیباجه ترجمه غلامرضا امامی از زبان اصلی ایتالیایی و با پرداخت حق کپی‌رایت به فارسی منتشر شده است. این اثر شامل سه‌ قصه از اکوست و با نقاشی‌هایی از اوجینو کارمی نیز همراه است. کتاب «سه‌قصه» که مدتی نایاب بود، به مناسبت نمایشگاه کتاب، تجدیدچاپ شده است. این کتاب در غرفه انتشارات چکه، واقع در بخش ناشران کودک و نوجوان، سالن B، غرفه شماره ۱۱۸ در ساعت ۱۶ روز چهارشنبه، ۱۱ اردیبهشت، رونمایی خواهد شد.

شعر امروز روسیه

● **گروه هنر:** ادبیات روسی برای ما ایرانیان بیشتر با آثار برجسته نثر روسی شناخته می‌شود و شاهکارهای ادبیات داستانی روسیه به فارسی بارها ترجمه و منتشر شده است، اما شعر روسی مانند ادبیات داستانی روسیه چندان شناخته‌شده نیست و میزان شناخت و آشنایی دوستداران ادبیات در ایران با شعر روسی، به‌ویژه شعر معاصر روسیه، در حد و اندازه‌ای شایسته این گونه مهم ادبی در روسیه نیست. نشست ویژه شهر کتاب در روز چهارشنبه، یازدهم اردیبهشت، ساعت ۱۱ صبح به تحلیل و بررسی شعر امروز روسیه اختصاص دارد که با حضور ویچسلاو کوپرینانوف (شاعر معاصر روسیه)، احمد پوری، زهرا محمدی و سیدحسین طباطبایی در مرکز فرهنگی شهر کتاب، واقع در خیابان شهید بهشتی برگزار می‌شود.



رضا آشفته

در حالی‌که شانزدهمین جشن بازیگر که روز شنبه، ۱۴ اردیبهشت برگزار می‌شود، بزرگداشتی برای رضا بابک، سوسن مقصودلو، علی آزادانیا و مهناز شریفی، چهار پیش‌کسوت تهرانی و شهرستانی برگزار می‌شود.

درباره جشن بازیگر

در حالی‌که نامزدهای شانزدهمین جشن بازیگر خانه تئاتر اعلام شده که برخلاف سال‌های گشته که نامزدها اغلب نام‌هایی شناخته‌شده‌تر را در میان نام جوان‌ترها و میان‌سال‌ها قرار می‌داد، امسال بیشترین توجه را به نام جوانان بازیگر نشان داده است. برای همین زمزمه‌ها، نقدها و مخالفت‌هایی شروع شده که چرا برای مثال نامی از رویا تیموریان، بازیگر خانه برناردا آلبا، پاتنه آ‌پاهی‌ها و صابر ابر، بازیگران «تن‌شوری» کار رضا ثروتی، رضا بهبودی و آنهائتا اقبال‌نژاد، بازیگران «خرده‌نان» کار کوروش سلیمانی، عاطفه رضوی، بازیگر «خروس‌لاری» کار امید سهرابی و بسیاری دیگر در میان این‌ نامزدها نیست. در سال‌های گذشته تقریباً پیش از دو سال قبل علاوه‌بر چهره‌های حرفه‌ای‌تر نام‌ننشانی هم از تازه‌کارها و استعدادهای جوان بود که در این دو سال انکار بخش عمده‌ای از فعالیت‌های بازیگری نادیده گرفته می‌شود. امسال فقط علی عمرانی، میکائیل شهرستانی و پرستو گلستانی از چهره‌های میان‌سالی هستند که نامشان در میان نامزدها آمده و حتی دیگر نامی از پایه‌سن‌گذاشته‌ها هم نیست.

بنا بر شنیده‌ها، البته الان تعداد اجراها بسیار شده و برای رسیدن به یک دآوری منصفانه تمام تمرکز انتخاب‌ها روی آثار صرفاً حرفه‌ای است و کارگردان‌هایی که جوان‌تر و ناشناخته هستند کارهایشان مورد دآوری قرار نمی‌گیرد و بنابراین بازیگران خیلی جوان هنوز باز چندین کار را پشت‌سر بگذرانند یا باید با گروه‌های شناخته‌شده‌تر کار کنند که بازی‌هایشان در جشن بازیگر مورد توجه و دآوری واقع شود. فرهاد تجویدی، مسئول سابق هیئت داوران جشن بازیگر، بسیار دوندگی می‌کرد برای اینکه بتواند کارهای بیشتری را تحت پوشش قرار دهد و بر تعداد منتخبان و مقدار جوایز هم افزوده شود، اما از دو سال پیش، سیاست‌ها و تدبیرها در انجمن بازیگران تغییر کرد و از آن‌همه کار، بنابر تعریف‌هایی فقط کارگردانان شناخته‌شده‌تر و حرفه‌ای‌تر کارهایشان برای بازیگری در نظر گرفته شد و امسال هم فقط اعضای خانه تئاتر بازی‌هایشان دآوری شده که به عبارت بهتر؛ یعنی باز هم از تعداد دآوری‌ها کاسته شده و البته به دلیل شرایط سخت اقتصادی نیز گویا از جوایز هم کاسته شده باشد.

نشست جشن بازیگر

نشست رسانه‌ای شانزدهمین جشن بازیگر خانه تئاتر صبح روز سه‌شنبه، ۱۰ اردیبهشت، با حضور بهزاد فراهانی؛ دبیر جشن بازیگر، محمودرضا سسی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم تهران در اردیبهشت ۹۸ بهتر از چند سال قبل برگزار شد و باز هم موفق شد پنجره‌ای هر چند محدود، در برابر دیدگان ایرانیان به سینمای جهان باز کند و امکان نمایش فیلم‌هایی را فراهم کند که به هیچ طریق دیگری نمی‌شد برای دیدن‌شان اقدام کرد.

نقاط ضعف جدی هم در این نوبت از جشنواره جهانی فیلم تهران البته وجود داشت که لازم است درباره آنها تدابیری ببیندیشد؛ از جمله:
● تداخل فیلم‌ها به هنگام نمایش.

رفع این آسیب نیازمند مدیریت نوبتی است که بتواند با این آسیب به مثابه مسئله‌ای جدی مواجه شده و برای حل آن مسئله راه‌حل علمی پیدا کند. از آنجا که در جشنواره‌های معتبر جهانی چنین مسئله‌ای سال‌هاست که حل شده است، پیشنهاد می‌شود از مسئولان یکی از جشنواره‌های معتبر جهانی به عنوان مشاور استفاده شود تا بتوان ماتریس معتبری را برای تعیین جدول نمایش فیلم‌ها طراحی و اجرا کرد. وقتی در فوتبال از مدیر خارجی استفاده می‌شود، ایرادی ندارد در مدیریت جشنواره جهانی هم از مشاوران افراد باتجربه خارجی استفاده شود.

● برگزاری اختتامیه جشنواره در وسط جشنواره به جای انتهای جشنواره.
اختتامیه یواشکی، بی‌نیمه‌ج‌دی یا در حین نمایش فیلم‌ها، در شان یک جشنواره جهانی فیلم نیست. رفع این آسیب کمک می‌کند افراد شرکت‌کننده در جشنواره بتوانند در جریان مستقیم اتفاقات اختتامیه قرار بگیرند.

● رشد تدریجی نمایش فیلم‌های بی‌کیفیت ایرانی، چه با نام و عنوان فیلم‌های مرم‌ت‌شده و چه با نام و عنوان فیلم‌های ایرانی شرکت‌کننده در مسابقه.
پرکردن اوقات یک جشنواره جهانی با فیلم‌هایی که با می‌توان آنها را در فروشگاه محصولات فرهنگی تهیه کرد، با بی‌کیفیت و عامه‌پسندند، در شان یک جشنواره جهانی فیلم نیست و آسیبی جدی برای جشنواره جهانی فیلم تهران است؛ آسیبی که نه تنها اوقات محدود جشنواره را برای دیدن فیلم‌های اصلی،

نامزدهای شانزدهمین شب بازیگر اعلام شد

بزرگداشت رضا بابک وزمزمه‌هایی درباره انتخاب‌نشدگان



رحیمی؛ دبیر شانزدهمین جشن هفته گرامیداشت تئاتر، مسعود رحیم‌پور؛ مدیر اجرایی جشن، سروش طاهری؛ مسئول هیئت داوران جشن، بهزاد مرتضوی؛ مدیر روابطعمومی جشن و امیر نیک‌رویان؛ مدیر روابطعمومی بانک گردشگری در سالن استاد سرکیسیان خانه تئاتر برگزار شد. جشن بازیگر خانه تئاتر روز شنبه، ۱۴ اردیبهشت، ساعت ۱۸ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برپا می‌شود.

بهزاد فراهانی، دبیر شب بازیگر، در نشست این جشن گفت: امسال با فاجعه‌ای که پیش آمد، سال بسیار تلخی بود و امیدوارم هنرمندان به فکر همه مردم باشند. من چندروزی نیست که از لرستان بازگشته‌ام. آنچه در پلدختر دیدم، بیشتر از فاجعه است. مردمانی را دیدم که دیگر عشق ندارند، گذشته‌شان را و یادگاری‌هایشان را آب برده است. اینها ارزش‌های انسانی است که در جای‌جای کشورمان وجود داشته. اما امروز مردمانی داریم که امید، دیروز و فردایشان به خطر افتاده است. باید دست‌به‌دامن خودمان بشویم تا بتوانیم گوشه‌ای از خواسته‌هایشان را برآورده کنیم، چون این کار سختی است و از عهده دولت به تنهایی برنمی‌آید.

فراهانی با اشاره به اینکه خواهش می‌کنم واژه «جشن» را به کار نبرید و بگویید «شب بازیگر» گفت: ابتدا با تالار وحدت مذاکره کردیم، اما چون به نظر می‌رسد تمایلات این‌ نهاد به سوی پول‌گرفتن اوج گرفته، این اتفاق نیفتاد و تا تاتر شهر مذاکره کردیم که خوشبختانه همکاری کرده و سالن را در اختیار ما گذاشتند.

او با اظهار امیدواری مبنی‌بر اینکه کاری که امسال تدارک دیده‌اند که سنگین است و محتوای بالایی دارد، به نتایج خوبی برسد، گفت: درباره شب بازیگر توضیح گسترده نمی‌دهیم به این علت‌که لورفتن جزئیات، از جذابیتش می‌کاهد؛ هنرمندان پرقدرتی در آن کار خواهند کرد و قول می‌دهیم تئاتر ایران از سال ۱۳۲۰ تا امروز را به صورت دقیق و شریف در صحنه به اجرا بگذاریم.

دبیر شب بازیگر یادآور شد: قصد داشتیم امسال

جشنواره جهانی فیلم تهران

شمعی که نباید خاموش شود

بی‌دلیل محدودتر و فشرده‌تر می‌کند، بلکه باعث نزول کیفیت جشنواره نیز می‌شود.

در کنار این آسیب‌ها اما باید ویژگی‌های مثبت جشنواره ۳۷ را هم ستود؛ از جمله وجود نظم خوب، فضای آرام، پذیرایی مطلوب، انتشارات خوب، احترامی که کنترل‌کنندگان سال‌ها به شرکت‌کنندگان می‌گذاشتند و کیفیت پخش خوب فیلم‌ها. این ویژگی‌ها زمانی ستودنی‌تر می‌شوند که بدانیم در فضای نامطلوب اماکن اداری ایران مدت‌هاست ارباب‌رجوع به برده‌رجوع تبدیل شده است؛ چیزی که در جشنواره جهانی فیلم تهران خلافتش به اجرا در آمده و این بسیار ستودنی است.

اما نکته مهم درباره جشنواره جهانی فیلم تهران، این است که سینمای ایران که دوران به‌شدت ویران‌شده‌ای را می‌گذراند، به همان شدت هم نیازمند دیدن و شناختن تجربه‌های نوین سینمای جهان است؛ تجربه‌هایی که اگر قرار است به ایجاد تحول در محتوای نازل سینمای ایران منجر شود، باید حتما و ضرورتاً روی پرده دیده شوند؛ آن هم در میان متخصصانی که بعد از نمایش فیلم‌ها بتوانند درباره آنها گفت‌وگو کنند، یعنی همان چیزی که از یک جشنواره بین‌المللی انتظار می‌رود زیرا نمی‌توان ادعای پیشرفت در سینمای ایران را داشت، ولی از تجربه‌های نوین سینمای جهان غافل ماند. نمی‌توان ادعای ایجاد تحول در سینمای ایران را داشت، ولی فیلم‌های نوین را در موتور کوچک تلویزیون دید و در خلوت خانه با آنها ارتباط برقرار کرد. و این



خوشبختانه امسال مشارکت خوبی داشتیم. مسعود رحیم‌پور نیز با اشاره به بزرگداشت پیش‌کسوت‌های این جشن گفت: امسال از رضا بابک و سوسن مقصودلو تقدیر می‌شود. در میان هنرمندان شهرستان‌ها نیز از علی آزادانیا (مشهد) و مهناز شریفی (ارومیه) قدردانی خواهد شد.

سروش طاهری، مسئول هیئت داوران جشن، در ادامه اولویت در شب جشن معرفی می‌شوند و در این دوره، آثاری ارزیابی می‌شوند که قبلاً اجرا نشده باشند مگر اینکه بازیگرشان تغییر کرده باشد و همچنین تنها بازیگرانی دآوری می‌شوند که عضو خانه تئاتر بوده‌اند.

او توضیح کرد: امسال سه بازیگر زن و سه بازیگر مرد بدون اولویت در شب جشن معرفی می‌شوند و یک بازیگر برگزیده خواهیم داشت. در شانزدهمین شب بازیگر، ۲۱۱ نمایش در دآوری اولیه قضاوت شدند که در ادامه ۷۵ اثر به دآوری نهایی معرفی شد.

او با معرفی داورهای نهایی گفت: ناصر آقایی، منصور خلج، خسرو شهرزاد، بیژن افشار و پرستو کریمی، در ادامه، مسعود رحیم‌پور، مدیر اجرایی جشن بازیگر گفت: نام شب بازیگر از روزگاری آمد که حال تئاتر ما خوب نبود و گفتیم با این رویداد شاید مسئولان شب ما را دریابند و حرفمان را بشنوند و اتفاقی بیفتد، اما نیفتاد.

پس از صحبت‌های او، از پوستر شانزدهمین جشن

بازیگر رونمایی شد. بهزاد فراهانی پس از رونمایی از این پوستر گفت: آرزوی می‌کنم بتوانیم در لایه‌های متفاوت هنر هم‌گرایی داشته باشیم تا اتحادیه بزرگ هنرمندان کشور را پی‌ریزی کنیم؛ چون در این زمینه از کشورهای همسایه بسیار عقب افتاده‌ایم.

دبیر جشن شب بازیگر ادامه داد: آرزو دارم با هنرمندان رشته‌های دیگر همکاری داشته باشیم.

آرزو دارم روزی سیندی‌کای‌ها متفاوت و آزاد و بدون دردسرهای مختلف داشته باشیم و در کنارش، اتحاد همه این سیندی‌کاها شکل بگیرد تا بتوانیم از منافع هنرمندان دفاع کنیم.

فراهانی ادامه داد: ما که تلویزیون نداریم؛ تلویزیونی که ۲۰ سال است تئاتر در آن جایی ندارد، پس اجازه دهید نام «ملی» را برای این رسانه به کار ببریم. وحدت و همنشینی جامعه هنر آرزوی بزرگی برای ماست و جز به وسیله خودمان به دست نمی‌آید. او با اشاره به اینکه ما در جشن شب بازیگر، کارهای نمایشی حرفه‌ای سال را که عضو خانه تئاتر هستند بررسی و دآوری می‌کنیم، گفت: امسال دآوری‌ها شامل دو بخش آغازین و پایانی بود؛ مسئولیت امور دآوری بخش آغازین بر عهده سروش طاهری بود که ۲۰ داور در کنار او فعالیت داشتند و پنج داور نیز در بخش پایانی. امسال کوشش کردیم فقط به انجمن بازیگران بسنده نکنیم و از سایر انجمن‌ها هم کمک بگیریم.

محمودرضا رحیمی در سخنانی کوتاه گفت: هدف غایی ما حضور مردمی گسترده در روز ۱۵ اردیبهشت است در برج میلاد است تا بتوانیم رونقی به ترویج فرهنگ عمومی و ارتقای فرهنگ شهروندی بدهیم که

نگارخانه

نگاهی به مجموعه عکس

«منظری برای ندیدن» محسن یزدی‌پور

جستار تصویری

در باب شهربی خاطره



پژمان دادخواه

مدرس و پژوهشگر

● مجموعه عکس‌های محسن یزدی‌پور با عنوان «منظری برای ندیدن» در گالری AG به نمایش درآمد و به‌طور مفصل و گسترده در کتابی به همین نام در مجموعه ۶۰ نشر «نظر» به چاپ رسید و منتشر شد. این عکس‌ها تصاویری از تهران کنونی و مدرن را به نمایش گذاشته و تأمل و بازخوانی رابطه دسویه انسان و شهر را در این آثار می‌توان دید. اگرچه انسان در این عکس‌ها حضور ندارد، اما رد پای انسان و نتایج اعمالش در این مجموعه دیده شده و نواقصی که در محیط پیرامونش ایجاد کرده، به‌وضوح به چشم می‌آید. تصاویری مانند سیاهی ترقه روی دیوار سفید، بلوک‌های سیمانی بزرگ و بدقواره که روی آنها تبلیغ نوشته شده، لوله‌های بزرگی که رها شده‌اند، کونی‌های آبی و خاکستری که محوطه‌ای را پوشانده‌اند، چمن‌های پخش‌شده تک پیاده‌رو، تبلیغات دیواری با اسپری ... از جمله تصاویری است که منظری برای ندیدن را شکل داده است.

بخش زیادی از این تصاویر نقص‌هایی را نشان می‌دهند که توسط شهروندان یا اجراکنندگان و طراحان ایجاد شده و شهر را زشت کرده و ازاین‌رو هیچ جذابیت بصری‌ای برای دیدن ندارد. این عکس‌ها رنگ پریده و بی‌روح هستند، گویی مکان‌ها رمق ندارند و از توان آفریده‌اند و به‌همین‌دلیل تماشای آنها لذت‌بخش نیست. این تصاویر بیشتر برگرفته از بزرگراه‌های تهران و مناظر اطراف آن هستند؛ جایی که عکاس هر روز تنها از آنجا عبور کرده و به‌نوعی آن فضا را با حوصله و تأمل دیده و تجربه کرده است. در این عکس‌ها که حاصل جست‌وجوهای هنرمند در مسیرهای پیاده‌روی هرروزه است، یک نوع نگاه پژوهش‌محورانه دیده می‌شود که انگار در پی دغدغه‌ها و سؤال‌های ذهنی عکاس پدید آمده است.

عکاس درباره شرح ماجرای این‌ عکس‌ها در بیانیه خود می‌گوید: «آن روزها، شهر مقیاس انسانی داشت. می‌توانستیم آن را ببینیم و به خاطر بسپاریم، خاطراتمان به قدم‌هایمان گره می‌خورد و سال‌ها بعد هر قدم تداعی خاطره‌ای می‌شد؛ اما امروز بعد از آن همه سال، محل زندگی‌ام تغییر کرده؛ خانه‌ام در محاصره بزرگراه‌هاست! مدرنیسم، مختصات زندگی ما را عوض کرده و زندگی در شهر مدرن، ملزومات جابه‌جایی را، مفهوم «سفر» که پیش از این به معنی خارج‌شدن از شهر بود، حالا در جابه‌جایی‌های داخل شهر هم کاربرد پیدا کرده است».



انتخاب این فضاها، یعنی بزرگراه‌ها و اماکن اطراف آنها برای چنین قیاسی و بیان مفاهیم ذهنی هنرمند انتخاب خوبی بوده است. در شهرهای بزرگ است که بزرگراه‌ها به‌عنوان شاهراه‌های حیاتی مناطق شهر را به هم وصل می‌کنند و انسان در چشم‌به‌هم‌زدنی از جایی به جای دیگر می‌رود. با شکل‌گیری چنین بزرگراه‌هایی است که شهرها دچار یک نوع گسست می‌شوند و بافت‌های قدیمی و محلات از هم جدا و متلاشی می‌شوند. به عبارتی چنین فضاهایی که محل عبور با سرعت هر چه‌تمام‌تر است– خاطره و تصاویر ماندگاری را برای انسان به ارمان نمی‌آورند، چون همه حواس‌ها متمرکز است به زودرسیدن به مقصد و تجربه لذت‌بخشی در این مسیرها و سفرهای کوتاه اتفاق نمی‌افتد.
بله! شهر جای نشستن نیست، شهر جای دیدن است و در این دودین‌های هر روز، تصاویر ماندگاری در ذهن ثبت نمی‌شود و آنچه در ذهن می‌ماند، تصاویر گذرا و رنگ‌پریده‌ای است که قابلیت ماندگاری و تبدیل‌شدن به خاطره را ندارند. در این‌ عکس‌ها، تهران و بزرگراه‌هایش به‌مثابه محلی برای گذر نشان داده شده تا جایی برای تأمل و دیدن و لذت‌بردن. محسن یزدی‌پور در این مجموعه، آثار دغدغه‌مندی را از شهر تهران به نمایش گذاشته که شاید تاکنون صدها بار از کنار آنها رد شده‌ایم و به‌خاطر سرعت، عجله و درگیری‌های روزمره به آنها توجه نکرده‌ایم، شاید هم دیده‌ایم و در خاطرم‌ان مانده است. عکس‌های به‌نمایش‌درآمده گواه این است که هنرمند در حوالی اتفاقاتی که محل تردد روزانه‌اش بوده و به قول خودش خانه‌اش را محاصره کرده‌اند، به دقت به کنش‌ها پرداخته و جزئیاتی را دیده و به نمایش گذاشته که دیدنش آن چنان جذابیتی برای مخاطب ندارد و در واقع منطری برای ندیدن است. به عبارتی این تصاویر برگ‌هایی است از یک جستار تصویری در باب جلش‌های شهری که مدرنیسم را تجربه می‌کند.